



Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Socrus autem Simonis tenebatur. Nulla sine defectibus congregatio, nec scandalizeris ex sanctorum quibusdam defectibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

quibus detractionibus, quibus murmurationibus, quibus cum calumnijs vellicabant: Modus est loquendi, sanum hic naribus meis offundit, vt longius à domo sua discedam, quando truncem tibi faciem ostendit, & amarij excipit. Vide, obsecro, quo vultu, quo honore excipiatur Scriba Redemptorem. Porro quid ager? *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Ego procul abscedo ego domum sine Deo deseram, sine fide, sine diuino subsidio desolatam. Idcirco testatur D. Hieron.) expirante in cruce Domino, templi velum scissum est medium à summo vsque deorsum, quasi quis viam aperiat illi qui captiuus, harenque illic abscondebatur, vt liber foras egrediatur. Refert etiam quod ex Iosepho, & Egesippo scripterat, qui cox uis uixit à postolorum temporibus: audita fuisse hæc uerba dicentium: *Transiui ex his sedibus.* Hoc deseramus sanctuarium, domum hanc fugiamus, hunc habitationis nostræ locum. Huius autem occasione subiungit D. Hieron. in Euangelio Hebraico, ubi nos legimus: *Velum templi scissum est medium, legi, cecidit supereminare ex templi porta: horribile certe spectaculum, quo signabatur, quod amodo templum illud deserendum esset, velut sine porta stabulum, ex illo iam egresso, qui illud in colebat, cælesti habitatore.*

IV.
Christus
irritatus
Iudæos
delerit.
Mat. 23.
38.
Epist. ad
Hebræos.
9.8.
V.
Quid si-
gnificet
velu scis-
sio.
L. 5. de
excidio
Hierusal.
cap. 44.
Luc. 23.

VI.
Ecclesia
domus
Petri, do-
mus est
salutis.

Luc. 1. 16.

Quid ergo Domine, si Synagoga domo recedas, num in mundo sine domo extorris sub dio remanebis? Nequaquam: est hic Petri domus, Ecclesie figura Catholica & Christiana; quæ Petri domus nominatur, ipse namque petra fuit fundamentalis, ipse eiusdem paterfamilias: hanc introiit, hic ex proposito resedit, quasi in hac Petri domo: hanc namque ingrediens, domum reddidit salutis: lectum enim, cui ab ægritudine liberauit, ad quem pariter continuo confluunt omnigeni infirmi, & quot quot intrabant, curabantur: etenim domus Petri quæ est S. Ecclesia, domus est, in qua tanta viget salus, vt nulla sit infirmitas adeo grauis vel desperata, quæ salutarem hic non inueniat efficacemque medicinam: Hæc ea est, de qua vates prædixit Zacharias: *Erexit cornu salutis nobis in domo Dauid pueri sui.* Hic salutis erexit cornu tam efficax, tam potens, vt vires habeat, etiam mortuos per peccata, resuscitandi: hic cæli elatus referuatur, & quibus omnis progreditur salus, quam & hic Christus tribuebat accurrentibus, quia: *Extra Ecclesiam non est salus.*

Vite remedium nullum inuenit in Hiericho,

qui ad domum non confugit Rahab (testatur D. L. D. Cyprian.) hic enim finiculus appenditur de se-
uetra coccineus, salutis signum, symbolum
securitatis: elique tam effusa hic salus, sunt
que remedia tam secura & efficacia, imo faci-
lia, vt admittatur ipse Hieremias, esse languen-
tem aliquem, aut vulneribus laucium, qui sa-
lutem non allequatur: *Numquid resina non est in Hiero-
Galaad? ut medicus non est tibi? Quare gemit
non est obdura cicatrix filia populi mei? Languen-
ne infirmi? qua ex causa? Numquid in domo
salutis, salutis deficient medicamina? Num fe-
san abest, qui applicet illa, medicus? Si princeps
apothecam erigeret in ciuitate peste laboran-
te, cunctis adeo affluentem remedijs, vt il-
lam repletet, quisque tam praesentibus vt mo-
mento temporis quem curarent etiam maxime
contagiosam: deinde ciuitati de tot prospiceret
medicis: vt quislibet infirmus, qui tantummo-
do vellet propius accedere, remedium ha-
beret praesentissimum, an non admirationem
adferret non minimam, si quis intente videret-
tur? Credanne fieri posse, o mortalium in-
faustissime, te tua culpa emori, tate te lan-
guescere contagiosa, qui paratam ad manum
habeas salutem, efficacem remedium? O su-
preme caelorum princeps, mundique rector
Christe Saluator, qualem in hoc mundo salu-
tis erexisti apothecam domum scilicet Petri,
quæ sacramenta, vasa salutis? Quam doctri-
nam? Quas indulgentias? Quæ subsidia?
Quot medicos? Quot confessorios? Quot mi-
nistros? Quot predicatores? Quis sibi persua-
deat, mortuum iacere Christianum, qui post
primam, quam peccatum infligit motem,
secundam aeternæ suæ praestoleatur can-
nationis? Quis capiat te tæbe confici langu-
dum adulterij, vel odij, vel ferti, iuxtaque
ambitionis? Cur non curans, non sanus exur-
gis de strato, non salutaris? *Numquid non est re-
sina &c?**

S. 10. Socrus autem Simonis tenebatur.
Nulla sine defectibus congregatio, nec scan-
dalizans ex sanctorum quibusdam defectibus.

Leet autem Simonis domus, domus si fatis-
tis, in socio tamen eius exardescunt febres
vehementius: nec mireris in domo salutis
languentem inueniri: Socrus autem Simonis tene-
batur magnis febribus. Multi Sanctorum tarum
sensum hic adducunt allegoricum. D. Pet. Chrysol.
Socrum

Soerum Simonis febrientem Synagogam inter-
 pretatur: ei subscribit Emilianus aut auctor, cuius
 sunt Homiliae, quae eius nomine circumferuntur.
 Confirmant autem, ex eo quod mulier Sauri
 quae Petri sponsa, Ecclesia, quam illi Christus
 desponsauit, & ita, sicut qualibet Ecclesia sui
 sponsa dicitur Episcopi. Mater Ecclesia fuit Sy-
 nagoga, ut patet ex Lucae uaticinio: *Uocaberis ma-
 ter cunctarum fidelium Sion.* Et inferius nomine ci-
 uitatis, Ecclesiam intelligit, quae cunctas admit-
 tit in suo gremio nationes. De eadem, ait Emilianus
 intelligitur illud Cantatorium: *Sub arbore malo
 iusti aut te ibi corrupta est mater tua, ibi violata
 est genitrix tua.* Haec igitur febribus aestuat,
 languetque in domo Simonis quia usque in
 hodie non diem infirma decumbit, in Christi-
 norum estimatione Synagoga, ut ex ijs, quae
 Romae conspicimus, comprobatur. Attamen,
 illam Christi contingeret manus in fine mundi, &
 ab omni saluabitur infirmitate qua modo langu-
 da detinetur: tunc cognosceret, tunc seruet
 Christo: cognosceret eum ex illo salutem pro-
 mouere certissimam. Quia, ut ait Apostolus:
*Caecus ex parte conuigi in Israel, donec planta-
 do gentium intraret, & sic omnis Israel saluus fiet.*
 Sic locum hunc praefati capiunt Aucto-
 res. At nostro fixius proposito adhaerentes,
 quod in sensu morali explicat alij: cum illis
 oio, per locum Simonis febribus detentam
 intelligi peccatores, qui calidissimis aestuant te-
 febribus peccatorum. Ita D. Ambrosius & Beda in
 hunc locum: *In domo sancti Petri magna febris sunt:
 quia sunt in Ecclesia grauissima peccata, & talia,
 ut dicatur de quibusdam quod tenentur magnis fe-
 bribus.*
 Est autem hoc dogma Catholicum, à SS.
 Patribus communiter propositum, non om-
 nes fideles, qui comprehenduntur Ecclesiae
 gremio, sanctos esse, in illa quippe plurimi
 sunt sceleratissimi: quorum peccata adeo gra-
 uia sunt & enormia, ut multorum iude-
 rum, crimina qui gremio Ecclesiae exclu-
 duntur, maiora superent, uiuantque grauitate.
 Talem adduco Apostolum: *Omnia audiuit inter
 vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter
 gentes.* Hoc idem denuo declarat Apostolus,
 de quibusdam scribens sceleratis: *Est infidelis
 deterior.* Hoc Dominus spectabat, dum per
 Ezechielem exprobrabat: *Iustificasti sorores
 tuas in omnibus abominatombus tuis, quas ope-
 rata es.* Et iterum: *Transite ad infideli Cethim
 & uidete eorum, si factum est huiusmodi. Ta-
 lia, tanque graua à fidelibus, & Ecclesiae*

filij crimina committuntur, ut eorum colli-
 que terraque mitentur enormitatem: *Obstet sicut
 caeli super hoc & porta eius desolumini.* clamat
 Hieron.
 Hieron.
 III.
 suus populus, quibusque illum esset punitus
 ius iuxta supplicij, qua mi erum seruitute
 damnaturus, sic ait: *Ascendit mihi Dominus,
 ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum
 Domini.* Calathus unus ficus habebat bonas, sa-
 pidas, maturas, quales esse solent, ficus prin-
 temporis. Alter ficus habebat malas, malas val-
 de, quae cum pessima sint, nemo comedit. In-
 dubium est, hoc templo significari caeli glo-
 riam: *In templo eius omnes dicunt gloriam.* Huius
 aurum templi, est Ecclesia in laeas: nulla nam-
 que spes affulget illi intrandi in gloriam, qui
 prius non intrauerit in Ecclesiam. Hoc praenunt
 Dauid: *Stantes erant pedes nostri in aruis tuis
 Hierusalem.* Non omnes qui hoc inhabitant a-
 trium, sanctos esse dixeris ac perfectos. Multis
 congratulor, qui similes sunt ficibus illis bonis
 valde optimis. Multos enim esse gaudemus in
 Ecclesia multiuga virtutum perfectione pra-
 cessentes, Deoque familiares, quibus nihil aliud
 in mentem uenit, quam Deo placere, seruire,
 pietatem, timorem, amoremque sectari. Porro
 & alios non paucos numero esse lugemus ficibus
 similes malis valde, pessimis, meritoque repro-
 bandis: Multos enim in Dei Ecclesia nouimus
 sceleratissimos peccatores, uenudates ut fa-
 ciant malum, homicidas, adulteros, usurarios,
 impudicos, tantorum criminum reos, ut auris ea
 audire perhorrescat.
 Hinc infert D. August. huius loci explicatio-
 nem, ubi de ecclesia loquitur Spiritus S. cuius
 nomine sic effatur: *Nigra sum sicut formosa, filia
 Hierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles
 Salomonis.* Et expendit quam sit ecclesia nigra,
 & detestabilis ex uia parte, sed quam pulchra
 grataque ex altera. Ex illa nigra est, obscura, &
 difformis. *Sicut tabernacula Cedar:* Quae summo-
 pere nigra erant, radijs solaribus, pluujsq; deci-
 dentibus deformata. Ex hac uero pulchra, spe-
 ctabilis: *Ut pelles Salomonis,* quae excolite, splendi-
 daeque, resurgebant. Erant enim vestes quibus Sa-
 lomoni indutus ad nitorem ornabatur; dicamus
 ergo quod vestes erant polymixtae & pretiosissi-
 ma. Idem in Ecclesia contempletur: Sunt in
 ea peccatores, & inter hos quidam tanta graui-
 tate criminum & multitudine difformes, ut Arabes
 & Gentiles esse uideantur, qui vitam traducunt
 teste Apostolo: *Sine Deo in hoc mundo: quorum finis
 interitus.*

Hier. 26.
 11.
 III.
 Alle-
 goria
 oe fi-
 cubus
 Hiero-
 mica.
 116.
 24. 1.
 Ps. 18.
 2.
 Ps. 122.
 2.
 24. 5.
 de d.
 Hiero-
 Ch. 11.
 c. 72.
 Cant.
 c. 1. 14.
 IV.
 Eccle-
 sia ni-
 gra est
 & for-
 mala.



UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

interitus est, quoniam Deus venter est. Alios confecto virtutum meritis eminentissimas, boni operibus perpetue instructos qui vs dicitur Deus vestiri atque adornati elegantissimè: *Vnus ego dicitur Dominus quia his omnibus, velut ornamento vestitis, et circumdabis ribi eos, quasi speciem.*

VI. In Ecclesia à dicitur. *boni & mali. Isa. c. 49. 23.*

Quinimo in ipsa Simonis como hæc eadem conspicitur esse varietas. In illa namque detestata valebat Petrus salve, similiter & vxor eius viribus constat integris, nec non Apostoli prospera gaudebant valetudine, pluresque alij bellissime se habebant. Et in eadem domo, decumbat foras eius ardentissima febris vexata, quatorque corporis lateribus exastuabat. Hic in Ecclesia militante boni malis permiscetur, intingit boni, & pessimi peccatores coram Domino iniusti sunt, omnes sancti, nemo non purissimus, nemo non sanctissimus. Foris canes & venefici, peccatores immundi fornicarii &c. ut scribitur Apocalypsis ultimo. In inferno omnes mali, detestabiles, execrandi, immundi sunt peccatores: nihil enim in illis reperitur laude dignum, nulla virtus. Attamen in hac Ecclesia, quæ est velut inter vtrumque, medias iustus video, sed peccatoribus, & quidem primæ notæ permixtos. Idcirco ne stupeas, si in monasterio, do mo salutis, ad hoc instituto, dolens ægetque quispiam inueniatur. Non hoc te moueat, si in hac Ecclesia tanta motu in perfectione spectabili, quispiam febribus ardeat, quia etiam in domo Petri, qui febribus æstuet, inuenies.

VI. Tractatum habet omnino diuini D. Augustini quem occasione scripsit alicuius casus, qui in suo Monasterio contigerat. Tulerunt testimonium in quemdam suum Religiosum presbyterum nomine Bonifacium, accitaueruntque virum ad minus stupri, & violatæ ab eo virginis. Augebatur autem indies, & pliesbat rumor ille in tantum vt tota vrbis Hyppone graue ex eo scandalum pateretur: & cum esset mendacium, omnes summopere crimine exaggerabant. Quis hominum credat in tali monasterio religiosum vivere adeo solutum in luxuriam? Inter Canonicos adeo regulares tantam inueniri malitiam? Decevit D. Augustinus illis satisfacere quocirca illis literas dat, quarum hæc erat inscriptio: *Dilectissimis fratribus, et Clero, senioribus et vniuersæ plebi Ecclesie Hypponensis, cui seruis in dilectione Christi, Augustinus in Domino salutem.* Exoritur à gratiarum actione, collaudans illos, quod tanti illos peccati crederet, quod non bene in Monasterij dedecus spatgebatur: erat hoc enim chari-

tar's iudicium: *Qui enim ista non dolent, non est in eis caritas.* Deinde sparsi trinitus satisfacit rumori: sed toto liberat conamine, quod illis perfideat, non ex eo, sumant scandalisationem, quod in communitate videant Religiosorum, ac Ecclesiasticorum, vnum vel alterum defectibus laborantem, quandoquidem sint adhuc in hoc mundo peregrini. Nullus in cæcis accusabitur defectus, vbi teste veritate, *Fulgerebunt iusti Montem sicut sol in regno patris eorum.*

Attamen hoc in mundo, nulla domus à laicis. Nihil quæritibus libera, quocirca licet etiam in mea Nulla fuerint, non est cui admremum, cutan extum cognoscenentis, forumque consensatis: quantalibet gaudium ego curâ sedulus inuigilem, homo tamen terra sum, & inter homines viuo pollutus imperfectus: habetibus: nec est quod mihi ascribam, domum mea, arcâ Næ esse innotem: in quam rursus, vnus scribitur reprobus, maledictus, patris infor, nec ipsa Abrahæ familia, cui præscribitur foras ancillam, filiumque elimmet: nec Isaac, vbi ex duobus geminis, vnus à Deo reprobat: nec similiter Iacob cuius ipse primogenitus propria cognita nouet à patris forcauit cubile inestuosus hâidinosus: nec similiter David cuius hic filius propriam violauit sororem, ille patri rebellis eundem regno priuare coartur, domo extirbat, proprijs commissetur Nonicis spectante populi multitudine: nec D. Pauli, quem auedio conquirentem multos ex suis officio suo deficientes: nec mea superior est schola eâ Christus magister præfuit: in qua ex duodecim discipulis vnus Iudas perfidus magistrum triginta distrauit denarijs tandem nec ipsi illustrior cælis: ex quibus tercia pars ob superbia peccatum cecidit Angelorum. Non hoc fratres, vos scandalizet, licet videatis eum, quem cultioris perfectionis habueratis candidatum, in peccati cæcum delat: quo namque tempore viuimus; nullus à lapsu securus. Est namq; nostra non exigua infirmitas: diaboli non modica fortitudo, nec intermissa tentatio, laquei sibi inuicem occurrunt, ad quemlibet passum trillant occasione: etiam in domo Petri prostratum febribus inuenietis, non hoc, obsecro, vos scandalizet, Dominum rogare, erigat infirmos, vosque sua protegat manu, ut in peccata coturatis.